

Από τα μικρά και ασήμαντα, μικρό το όφελος...

Γράφει ο Μιχάλης Τελλίδης

Θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας κάποιες επίμονες σκέψεις και έντονους προβληματισμούς μου...

Επικρατεί η γενική αντίληψη ότι είμαστε αδιάφοροι για τα κοινά. Ότι πέρα από τη μύτη μας δεν θέλουμε να ασχολούμαστε με τίποτε και με κανέναν. Βλέπουμε π.χ. την αθρόα συμμετοχή των νέων μας σε κάθε είδους «ξένες» εκδηλώσεις, ενώ απέχουν συστηματικά από τις δικές

μας. Η «πελατεία», την οποία τόσο ανάγκη έχουν οι οργανισμοί μας, σιγά-σιγά απομακρύνεται.

Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; Καθίσαμε να κάνουμε την αυτοκριτική μας; Μήπως πάλι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι; Μήπως κατά βάθος οι νέοι μας νοιάζονται για τα συλλογικά όμως κάτι άλλο φταίει που αποφεύγουν να συμμετέχουν;

Για να δικαιολογήσουν κάποιοι ενταγμένοι στο διαμορφωθέν «σύστημα» την μέγιστη αποχή, έστω και εικονική λόγω πανδημίας, απλά «σπέρνουν» ότι ο έλληνας είναι αδιάφορος για αυτό και για εκείνο... Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω ριζικά. Ποιο πολιτικοποιημένο ον από τον έλληνα δεν νομίζω ότι υπάρχει. Ασχολείται με όλα και έχει πλήρη άποψη για όλα.

Εάν απέχουμε από τις διαδικασίες, σίγουρα αυτό δεν συμβαίνει γιατί απαξιούμε να ασκήσουμε το καθήκον μας.

Είναι γιατί έχουμε συνειδητοποιήσει ότι δεν υπάρχουν, παρόλο που αφθονούν, ικανοί άνθρωποι να μας βγάλουν από το αδιέξοδο και να μας οδηγήσουν στον δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου.

Είναι γιατί οι «μεγάλοι» οργανισμοί μας, με το έμπυχο παλιό υλικό που διαθέτουν, δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις των καιρών...

Είναι γιατί τα S.O.S. συνθήματα με τις ξεπερασμένες μορφές προσέγγισης και εράνων, έπαψαν προ πολλού να πείθουν για την φερεγγυότητα και την αποτελεσματικότητά τους...

Είναι γιατί οι πάλαι ποτέ ζωντανοί οργανισμοί μας, όπως π.χ. Κοινότητα και Τοπικό Κογκρέσο, δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν τις μεσαιωνικές προδιαγραφές στη σύγχρονη κοινωνία και επιμένουν να λειτουργούν μέσα σε ασφυκτικά στενά δογματικά πλαίσια, εκφράζοντας μία δραματικά περιορισμένη μερίδα μελών...

Είναι γιατί επικρατεί ένας ιάσιμος ανταγωνισμός ανάμεσα στους «σημαντικούς» οργανισμούς, η ηγεσία των οποίων αντί να τηρεί και να σέβεται τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκαν, βάλθηκε να ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με τα ανούσια μικρά και ασήμαντα...

Τα τακτικά «έκτακτα» δελτία τύπου μιλούν από μόνα τους...

Εκλεγμένοι και διορισμένοι, εν όψει ταύτης πραγματικότητας και λόγω έλλειψης παντελούς συλλογικής δράσης και συνεργασίας, ζουν τη μοναξιά τους...

Ζωντανό παράδειγμα ο πρώην βουλευτής μας Γεράσιμος Σκλαβούνος, ο οποίος για το ενδιαφέρον, τις προσπάθειες και τα σχολικά του επιτεύγματά εισέπραξε την απόλυτη αγνωμοσύνη...

Ακόμη, οι φιλότιμες προσπάθειες των γεροισιαστών μας στα εθνικά θέματα, δεν βρήκαν ουδεμία ανταπόκριση και συνεργασία από τη βάση, με αποτέλεσμα να καλούν τον ελληνισμό από τα ερτζιανά να ενεργεί πλέον μεμονωμένα...

Είναι πλέον οφθαλμοφανές ότι ως οργανωμένη παροικία τα επιτεύγματά μας περιορίζονται σε άψυχα τούβλα...

Όσον αφορά την «αδιαφορία», την οποία θεωρώ ως αμυντική στάση, παρουσιάστε μας κύριοι «ταγοί» κάτι αξιόλογο και επικοδομητικό και θα δείτε που θα πάει ο «ζαμανφουτισμός» μας. Εσείς πρώτοι δώστε το καλό παράδειγμα. Εμείς είμαστε σε επιφυλακή. Δυστυχώς όμως έχετε κολλήσει σαν βδέλλα στα ανούσια, άσκοπα και ασήμαντα...

Όπως λέει και η σοφή παροιμιώδη φράση: Από τα μικρά και ασήμαντα μικρό το όφελος...